



جالب است که پنج طرحی که بیشترین امتیاز را در این رویداد گرفتند طرح هایی بودند که همین امروز قابلیت برنامه شدن را داشتند. به علاوه سه گروه اول این رویداد کارهای قراردادشان برای برنامه سازی برای تلویزیون انجام شده و این اتفاق برای دو گروه بعدی هم در هفته های آینده خواهد افتاد

با حمید اسکندری، مدرس و داور رویداد «سیرنگ» که سابقه ۱۵ سال برنامه سازی در تلویزیون دارد

عصر جدید برنامه سازی

فرآیند تولید يك برنامه تلویزیونی خیلی ساده به نظر می رسد. نویسندگان متن های آن را آماده می کنند، متن توسط مجری مقابل چند دوربین داخل استودیو اجرا می شود و مهمان ها می آیند و می روند و برنامه طبق برنامه ریزی های قبلی پیش می رود، اما به همین سادگی ها نیست! برنامه سازی در تلویزیون هنری است که یا باید در سبک رادر دانشگاه خوانده باشید و چند سال برای خواندن جزوات دانشگاه تان دود چراغ خورده یا این که به صورت تجربی آن را آموخته باشید که به چند سال کار در این حوزه نیاز است. در دوره هایی که «سیرنگ» برگزار کرده سعی شده هنر برنامه سازی و رساندن ایده به طرح توسط بهترین اساتید این حوزه به جوان ترها منتقل شود و نیروی تازه نفس و کاربرد برای برنامه سازی وارد تلویزیون شوند. حمید اسکندری یکی از مدرسان این دوره «سیرنگ» بوده است. با وی در مورد چند و چون این دوره صحبت کرده ایم.

چرا پذیرفتید یکی از مدرسان این رویداد باشید؟

ما قبل از این کارگاه جلساتی را در سازمان صدا و سیما برگزار می کردیم که در آنها طراحی برنامه انجام می شد. بعد از این که دوستان اعلام کردند قرار است دوره ای با موضوع برنامه سازی برگزار شود، چون موضوع دوره سیرنگ سال ها دغدغه خودم هم بوده به ذهنم رسید که چگونگی تبدیل کردن يك ایده برنامه سازی یا يك ایده تلویزیونی به طرح قابل اجرا را در این دوره آموزش دهیم. به نظرم آمد این رویداد بهترین موقعیت است تا بتوانم تجربیاتی را که در طول این سال ها به دست آورده ام به جوان ترها منتقل کنم.

سعی کردید در این دوره چه چیزی را به تازه کارها و علاقه مندان این حوزه منتقل کنید؟

وقتی به صورت جدی وارد تلویزیون شدم و توانستم مستقل برنامه بسازم، شبکه های اجتماعی شروع به کار کرده بودند و استفاده مردم از این فضا آغاز شده بود و خیلی ها معتقد بودند که دوران مرجعیت تلویزیون به پایان رسیده و دیگر مردم تلویزیون نگاه نمی کنند یا استفاده از این رسانه به حداقل رسیده است. زمانی که این مواجهه برای من صورت گرفت با خودم زیاد فکر می کردم که حالا راه برون رفت از این وضعیت چیست؟ کشورهای دیگر را که در این موضوع مورد بررسی قرار می دادم می دیدم که این طور نیست یعنی مردم هم از شبکه های اجتماعی استفاده می کردند و در کنار آن هم هنوز تلویزیون محبوبیت خود را حفظ کرده، اما چطور؟ تلویزیون کشورهای دیگر سعی کرده بودند خودشان را با تولید

کنند و يك مدل جدیدی از رسانه را طراحی کرده و ارائه داده اند. یعنی سعی کرده اند خودشان را در قالب جدیدی قرار دهند که هم ویژگی های يك رسانه را داشته باشند و هم سهم مخاطب در تولید محتوا را بیشتر کرده اند. با بررسی های بیشتر به این نتیجه رسیدم برنامه های تلویزیونی را با روش پلتفرم های ارتباطی طراحی و اجرا کنم به این معنا که سهم مخاطب در برنامه های تلویزیونی خیلی بیشتر از پیامک های ارسالی به برنامه باشد و حتما گروه های مختلف مخاطبان برنامه نقش بسیار مهم و پر رنگی در برنامه داشته باشند. به نظرم مخاطب باید نه تنها در ارائه برنامه که در طراحی برنامه هم دخیل باشد. سعی کردم در این دوره تجربیاتم در ارتباط با اهمیت مخاطب در دیده شدن يك برنامه را با شرکت کنندگان به اشتراك بگذارم.

بازخورد ها چطور بود؟

این اولین رویداد با موضوع طراحی برنامه های تلویزیونی بود که برگزار شد، اما واقعا شگفت زده ام کرد. اکثر کسانی که در این دوره شرکت کرده بودند بسیار جوان و ایده و طرح هایی که برای ساخت برنامه می دادند خیلی فراتر از تصور بود. راستش را بخواهید فکرش را هم نمی کردم از این دوره ایده و طرح برنامه تلویزیونی خوب و چشمگیری بیرون بیاید در حالی که ما از ۲۸ طرحی که شرکت کنندگان ارائه دادند و از صد طرحی که طی دو روز برگزاری رویداد برایمان ارسال شد، چیزی بالغ بر ۲۰ برنامه تلویزیونی خوب می شود ساخت. جالب این که عموم کسانی که شرکت کرده بودند در میانگین سنی ۲۰ تا ۲۷ سال قرار داشتند.

به نظر شما ورود جوانان به حوزه برنامه سازی در تلویزیون ضروری است؟ در این بین آموزش چقدر مهم است؟

این رویداد يك اتفاق مبارک برای تلویزیون بود چرا که نسل جوانی که به عنوان برنامه ساز می خواستند وارد این حوزه شوند راه مناسبی برای ورود به صدا و سیما پیش روی شان نبود. تا قبل از این رویداد فرد باید فراوان تلاش می کرد راه های مختلف و شغل های زیادی را در این حوزه محک می زد تا بتواند يك روزی به برنامه سازی برسد که البته «شانس» هم در آن خیلی دخیل بود. اما حالا «سیرنگ» باعث شد نسل جوان راه مناسب برای ورود به برنامه سازی را پیدا کنند و مستقیما در همان شغلی که دوستش داشتند وارد شده و مشغول به کار شوند. علاوه بر این، این فرصت برایشان پیش آمد که در کنار گروه های حرفه ای قرار بگیرند و توانایی های شان را با این گروه ها محک بزنند. به هرحال تلویزیون برای بازتولید خود نیاز مبرمی به نسل جوان دارد. به هرحال جوانان امروز شبکه های اجتماعی را به اصطلاح قورت داده اند و خیلی خوب بلدند از این فضا به نحو احسن استفاده کنند. رویداد سیرنگ باعث شد بفهمیم اتفاقا بچه های بیرون از سازمان صدا و سیما خیلی خوش ایده و خلاق هستند و تا امروز راه مناسبی برای ورود به این حوزه پیدا نکرده اند. به نظرم کافی است این افراد سرخط های برنامه سازی و ادبیات و فرهنگ سازمانی صدا و سیما را یاد بگیرند و به عنوان برنامه ساز وارد تلویزیون شوند. در این رویداد مدرسانی بزرگ مانند آقای شهیدی فر، آقای صفاریان پور و آقای منصوری حضور داشتند



که پشت هر کدام شان کوهی از تجربه قرار داشت. هر کدام از این استادان تجربه چندین و چند ساله خود را در يك و نیم ساعت در اختیار شرکت کنندگان قرار دادند و این اتفاق اتفاق کمی نبود. حتی خود من هم در این دوره از این اساتید چیزهای جدید یاد گرفتم. جالب است که پنج طرحی که بیشترین امتیاز را در این رویداد گرفتند طرح هایی بودند که همین امروز قابلیت برنامه شدن را داشتند. به علاوه سه گروه اول این رویداد کارهای قراردادشان برای برنامه سازی برای تلویزیون انجام شده و این اتفاق برای دو گروه بعدی هم در هفته های آینده خواهد افتاد.

خودتان چطور وارد صدا و سیما شدید؟

با یکی از تهیه کنندگان ارتباط داشتم و ایشان از علاقه و دغدغه ام کاملا باخبر بودند. برای ساخت يك برنامه از من دعوت کردند به عنوان طراح دکور حضور داشته باشم. کاملا اتفاقی از من خواسته شد در همان برنامه اجرا داشته باشم. تقریبا تمام کسانی که امروز جزو افراد با سابقه در این حوزه هستند کاملا اتفاقی وارد صدا و سیما شده اند، برنامه ساز شدن من ربط مستقیمی به شانسم داشت. سال ۸۱ گروه کودک و نوجوان شبکه دو، برنامه ای يك ساعته بود که سه روز در هفته روی آنتن می رفت و اولین برنامه ای بود که من در آن به عنوان دستیار تهیه کننده حضور داشتم. ولی از سال ۸۴ به صورت جدی وارد حوزه برنامه سازی شدم. ۲۳ ساله بودم و برنامه مهمانی را از شبکه تهران روی آنتن بردیم که بعد از آن به صورت مستمر و با برنامه های مختلف در شبکه های مختلف کارم ادامه پیدا کرد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو وانت مزدا ۱۶۰۰، مدل ۱۳۷۲، رنگ سفید-روغنی، به شماره انتظامی ۸۱۴۴-۴۴ ایران ۱۳، شماره موتور 216133، شماره شاسی 72603749 به نام محمود رستمی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

سند کمپانی سواری ام وی ام ۱۱۰، مدل ۸۶، رنگ سفید، به شماره انتظامی ۹۳۷ ق ۶۸-۶۸ ایران ۵۶، شماره موتور MVM372FG7005919 و شماره شاسی IR86211006071 به نام مرصاد رحمتی تنیانی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

راه حل گرمایش انواع ساختمان ها

برج ها، ویلاها، هتل ها، بیمارستان ها، فضاهای ورزشی - تفریحی، مسکونی، اداری، آموزشی و ...



شوماکس
Chauffagekar
Industrial Co.
Since 1971



شوماکس، گرم و ماندگار

cki.ir ۰۲۱-۴۸۷۳